

smagt en koscher Svinesteg?" sagde den lille Mand, af hvis Ord det selv for hans Nærmeste ofte var vanskeligt at blive klog paa, hvormeget der var ment i Spøg og hvormeget i Alvor.

Fru Salomon kom til at le.

„Du har nok spurgd dig for i Køkkenet, kan jeg mærke. Naa, stille! Jeg hører Salomon.“

Overvældet af Indtrykkene fra det rige Hjem og opfyldt af sin store Beslutning var Per imidlertid gaaet ad Hjemmet til. Han havde lagt Vejen om ad nogle mennesketomme Sidegader, han trængte til at være alene. Han havde nu ikke alene fundet sin Vej og sit Maal men ogsaa Midlet. „Philip Salomons Svigersøn“, — det var Trylleordet, der skulde aabne Livets Fløjporte for ham og gøre ham Menneskene underdanige.

Og hvorfor tvivle om sit Held? Naar han tænkte tilbage paa sit Livs mange underlige Oplevelser, maatte han da ikke give Ivan Ret i de Ord, han engang havde sagt om hans Aladdinslykke? Og var der ikke som en Forudsigelse deri, at det netop var ham, Nannys Broder, der først havde tydet Gude-skriften paa hans Pande: Jeg kommer, ser, sejrer!

---